

РАДЯНСЬКІ ЖІНКИ – ВІЙСЬКОВІ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

В сучасному суспільстві поступово починають стиратися грані між жіночими та чоловічими справами, професіями та ролями. Але цим тенденціям передувала доволі тривка історія. Стереотипне судження, що війна – справа чоловіча набувало іншого значення під час подій Другої світової війни. Жіноча частина нашого народу разом з чоловіками, дітьми та людьми похилого віку винесла на своїх плечах всі тяготи тієї війни.

Роль жінок у рятуванні поранених – неоціненна. Завдяки дівчатам-санінструкторам близько 70% поранених поверталися на фронт. Що довелося випробувати на фронті цим дівчатам, знають лише вони. Коли вчорашня школярка під вогнем противника тягла на собі пораненого бійця, а також свою та його зброю, вона зазнавала колосальної напруги, фізичної та психічної.

Дівчата-добровольці ставали до зенітних гармат і кулеметів ще 1941 року. На відміну від інших армій світу, в Червоній армії були створені жіночі авіаційні та танкові частини. Керувати танком змогли лише одиниці, і серед них – Марія Лагунова. Вона стала механіком-водієм Т-34. Восени 1943 р. у жорстокому бою втратила обидві ноги, але не впала у відчай. Навчилася ходити на протезах і повернулася до свого полку.

«Нічні відьми» – радянські льотчиці, які на маленьких літачках У-2, що у німців називався «рус-фанер», підкрадалися до ворожих позицій і ефективно засипали їх бомбами. Вдень в битву з ворогом вступали льотчиці 586-го винищувального і 587-го бомбардувального авіаційних полків, в подальшому представлені до високих нагород. Так, командир ланки Надія Федутенко під час атаки була поранена в голову та спромоглася виконати завдання і без втрат привела ланку на свій аеродром. А льотчиця Тарасенко, важко поране-

на в ногу, хоча й втрачала тричі свідомість, все ж таки врятувала екіпаж і бойову машину.

На фронті особливо прославилися жінки-снайпери. Вони іноді краще за чоловіків відповідали цій спеціальності. Однією з найвідоміших була Герой Радянського Союзу Людмила Павличенко, яка знищила 309 гітлерівців, у тому числі 36 ворожих снайперів. Щоправда, полювання за живими мішенями негативно позначалося на психіці жінок-снайперів. Після війни в них виникали проблеми зі створенням сім'ї, входженням у трудові колективи тощо.

Друга Світова була війною тотальною, вона вимагала неймовірних зусиль від багатьох людей. Якщо раніше воювали головним чином чоловіки, то у цю війну і жінкам довелося взяти на себе важкий тягар і довести, що вони здатні долати величезні труднощі.